

naar det ikke kan nægtes at der er flet Brud paa Grundloven, naar den er brudt, hvoraf altsaa følger, at den, der har brudt den, ogsaa er Forbryder — saa er det et Spørgsmaal, hvem der er værst, enten den, som faar et Brækjern hos en Smed, eller den, der bruger falske Nøgler til at brække Statskassen op. Ja, den behøver jo ikke at brækkes op, naar det sker med Nøgler, men jeg siger, at det er falske Nøgler, hvormed Statskassen lukkes op, naar der udgives Penge af Statskassen, som ikke ere bevilgede af Rigsdagen, altsaa ikke af dette Thing.

Første Viceformand (Høgsbro): Det ærede Medlem forglemmer vistnok sig selv og bruger for stærke Udtryk. Saadanne Udtalelser kunne ikke taales her i Salen.

Saastrup: Jeg skal rette mig ganske efter den høitærede Formand. Jeg har ikke bekyldt nogen Bestemt, jeg vilde kun paa-vise, hvad der har været Tilfældet i vor Historie. Jeg tilføjer blot det som en historisk Kjendsgjerning, at den Gang, man sendte f. Ex. en stor Statsmand som Griffensfeldt til Munkholm, har Historien vidnet, at de, der sendte ham til Munkholm, vare større Forbrydere end han selv. Vi mindes hvad der foregik under Christian den Syvende, og vi mindes, hvorledes under Kongerne foran ham tydske Junkere kom herind og regjerede vort Land til stor Ulykke for Folket. Vi veed, hvor meget det har været Skyld i, at vi mistede Sønderjylland. Da Frederik den Sjette sidste Gang reiste gennem Sønderjylland, kom der en Bonde til ham i Haderslev og beklagede sig over, at de ikke paa Landet kunde forstaa det Sprog, der blev talt til dem, de forstod ikke Tydsk, og han spurgte Kongen, om ikke de Befalinger, der kom fra Regjeringen, kunde udstedes paa Dansk, da det var danske Folk, der boede i den nordlige Del af Sønderjylland. Men Frederik den Sjette forbaufedes. „Taler man Tydsk til mine danske Underfaatter?“ spurgte han. Han vidste det ikke, det gamle tydske Rancelli havde skjult det for ham, det var gamle Synder, som gif i Svang, og ikke Noget, som Frederik den Sjette havde begaaet. Saaledes gaar det, naar Nogen faar Lov til at nærme sig til Thronen, som ikke har det rette Hjertelag for Folket og Die for Landets Udvikling. Det er det, jeg paaistaar, at mod Sligt skulde den konstitutionelle Regjeringsform være et Bærn. Jeg har derfor ikke villet reise Bestyldninger imod Nogen, jeg har kun villet pege paa, hvorledes man i Sverig har værget sig imod disse ulykkelige Fortolkninger af be-

staaende Love, og jeg har kun peget paa hvorledes man i tidligere Tider har taget de Bedste af vore Mænd og arresteret dem, medens de, der vare de egentlige Forbrydere, gif frit om hjemme, og Folket alligevel maatte bøde sig for dem. Det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) sagde forleden Dag, at det var ikke mandigt af Conseilspræsidenten, som han havde handlet. Nei, ganske vist, heldeligt er det ikke! I gamle Dage forstod man ved en Helt en Mand, som ikke vilde kjæmpe med sin Modstander uden med aadne og ærlige Vaaben, og som vilde vinde sin Modstander de samme Vaaben, som han selv agtede at benytte. Hvorfor har den høie Regjering, naar den vil have Ord for Mandighed og for, at der bør en Heltesjæl i den, saa ved sit Provisorium af 2den November søgt at slaa Folkets Repræsentanter det Vaaben ud af Hænderne, som dog er det eneste fænde og rigtige, nemlig det frie Ord, og som vor Grundlov har hjemlet os Retten til at benytte? Det er ikke den Maade, man kjæmper paa, naar man vil kjæmpe med hæderlige Vaaben. Nei, jeg tror, at det ligger for en Del i, at den høie Regjering har taget aldeles feil af det Folk, den er jat til at regjere over. De vide ikke, hvad der rører sig hos Folket, og vel er det rigtigt, at Erfaringen er en god Læremester, men den er dyr, og den Erfaring skal vel først den høie Regjering til at gjøre, at det ikke er en Klife af det danske Folk, der staaer imod den, og at det ikke er blot nogle enkelte Agitatorer, der tale imod den, og med deres Mund atter Folkets Repræsentanter, nei, det er hele Folket, det er de ni Tiendele af det danske Folk, som ere Modstandere af den nuværende Regjering! Man skulde for Resten ikke tro, at denne Regjering kunde være saa naiv, da de Fleste af dens Medlemmer dog have havt Velighed til at bevæge sig iblandt Folket, men saaledes ser det unægtelig ud. Det var ønskeligt, om Forholdene kunde blive anderledes, men jeg tror, at det er en Umulighed, saa længe Regjeringen vil fortsætte paa denne Veie, og jeg skal tilføie — hvad der har Historiens Bevis for sig — at jo mere Forsølgelse Regjeringen begynder paa, jo mere Fængsling og i det Hele jo Mere af den Slags Handlinger man nu har begyndt paa, desto stærkere vil Modstanden voxe, og jo stærkere vil Sandhedens og Rettens Seir komme til Erfjendelse hos Folket. Man har ingenfinde kunnet faae sin Rrig frem paa den Maade, som Regjeringen nu gaar frem paa. Ja, meget er demoraliseret, siger man. Det er ganske vist, vi have i den sidste Tid, navnlig i det sidste Halvaar, maattet lægge Mærke til megen Demoralisation, og det vil blive værre endnu, saa længe